

§ 4.

Saafrømt Konstateringen af de i § 1 nævnte Afgifter og deres Omsætning m. v. til Penge ikke er tilendebragt inden 1. Juli 1904, opkræves midlertidig Afgiftens hidtilværende Beløb, og fornøden Udligning finder da Sted ved den senere Opkrævning.

§ 5.

De i Henhold til § 2 fastsatte halvårlige Ydelser følge i enhver Henseende de gældende Regler for Jordebogsafgifter og erlægges altsaa hver April og Oktober Termin, første Gang i April Termin 1905 for sidste Halvdel af Aaret 1904.

Alle Tvivlsspørgsmaal vedrørende Anvendelsen af denne Lov afgøres endeligt af Finansministeren.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1901, § 1, 3. Stykke, er det bestemt, at for saa vidt der i enkelte Egne af Landet, saasom paa Bornholm, maatte være særlige faste Afgifter, der have Karakter af Statsskatter, skulle disse bortfalde fra 1. Juli 1904, samt at Afgørelsen heraf efter nærmere Undersøgelse skulde træffes ved særlig Lov, hvortil Forslag vilde være at fremsætte for indeværende Rigsdags-samling.

Afgifter af den nævnte Art kunne for Bornholms Vedkommende formentlig kun søges blandt de paa Finanslovens § 2 opførte Jordebogsafgifter af Bornholms Land, og angaaende disse Afgifters Oprindelse og Karakter er der af Administrationen gen-tagne Gange anstillet Undersøgelser, senest af det tidligere Generaldirektorat for Skatte-væsenet.

Af disse Undersøgelser fremgaar det, at de nævnte Jordebogsafgifter af yngre Karakter i alt væsentligt maa be-tragtes som privatretlige, medens de i Jordebogen af 16. Juli 1696 og i dennes Forgængere opførte Afgifter i større eller mindre Omfang maa sammenstilles med Skatter.

Nogen Redegørelse for Oprindelsen til og Karakteren af hver enkelt Afgift paa hver enkelt Ejendom lader sig ikke fore-tage — i mange Tilfælde overhovedet ikke,

i andre Tilfælde ikke uden et Arbejde, der i uforholdsmæssig Grad vil beslag-lægge Tid og Penge og endda ofte føre til tvivlsomme Resultater —; man har derfor anset det for mest praktisk at be-tragte Afgifterne ifølge Jordebogen af 1696 som en Enhed og lade den i Ejendoms-skyldsloven tilsigtede Lettelse fremkomme ved Eftergivelse af en bestemt Del af det her anførte Afgiftsbeløb.

Til en saadan Eftergivelse kan der ogsaa hentes Grunde saavel fra Bornholms hidtidige Særstilling med Hensyn til Skatte-paalæg paa faste Ejendomme som fra de forskellige særlige Bestemmelser, der under Skatteforslagenes Behandling have været foreslaaede med Hensyn til denne Landsdel.

I sidstnævnte Henseende kan nævnes et Forslag i Rigsdagssamlingen 1896—97 og senere om, at den bornholmske Smørafgift — der ifølge Lov af 25. Marts 1871 havde kunnet afløses inden 1. April 1875 paa Grundlag af de datidige Kapitelstakster — ikke fremtidig maatte beregnes til mere end 70 Øre Pundet, et Forslag, der be-grundedes ved, at Jordebogsafgiften paa Bornholm for en væsentlig Del er bestemt i Smør, hvad der i den nyere Tid har gjort Afgiften stedse tungere at bære, eftersom Smørprisen er stegen, medens Afgifterne i det øvrige Land ere ansatte enten i Korn, hvis Pris har været vigende, eller i Penge,